

CAPUT XII.

RÁVANAS OCCISUS.

1. DASARATHAS, cum corporis gaudiis fruitus ultimam ætatem ingressus esset, extinctui propinquus erat, veluti mane lucernæ lux.
2. Pone aures considens, sub canitie latens senectus, KAIKEYIS timore mota, dixit ad eum: "RÁMÆ dignitatem trade!"
3. Rumor de RÁMA, a civibus amato, ad dignitatem regiam evehendo, unumquemque civium lætum reddidit, veluti canalis nemoris arbores.
4. KAIKEYIS, duræ indolis, præparationes ad illius inaugurationem factas fœdavit regis lacrymis, præ dolore ferventibus.
5. Evomuit illa, cum rex iratam mitigare studeret, duo promissa, ab illo data, veluti terra ab INDRA rigata duos serpentes, in cavernis latentes.
6. Quorum altero RÁMAM per quattuordecim annos in exilium mitti postulavit; altero pro suo filio flagitavit dignitatem, cujus solus fructus ipsius viduitas erat.
7. RÁMAS antea terram a patre sibi traditam plorans acceperat, deinde vero in sylvam eundi jussum lætus accepit.
8. Cives cum admiratione illius vultus colorem eundem manere videbant, cum vestes solemnes gereret, et cum arborum corticem indueret.
9. Ille, ne patrem a fide præstanda detineret, una cum SÍTA et LAKSHMANA in *Dandakam* sylvam intravit, atque in cujusvis boni cor.
10. Rex vero, separatione ab illo cruciatus, et imprecationis e facinore suo ortæ memor, non nisi corpore relicto se expiationem adepturum putabat.